

RESOLUCIÓ

Gestió i recaptació

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 20 d'octubre de 2025 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en la qual exposava que l'1 de setembre de 2025 havia estat sancionat per la conducta tipificada com a “no obeir el conductor d'una bicicleta, VMP, cicles de pedaleig assistit o més de dues rodes el llum vermell d'un semàfor”. Aquesta infracció va donar lloc a l'inici del procediment sancionador corresponent i a la imposició de la sanció prevista en la normativa de trànsit vigent.

En la mateixa data 1 de setembre de 2025 l'interessat va registrar un escrit adreçat a l'Institut Municipal d'Hisenda mitjançant el qual sol·licitava la substitució de l'execució de la sanció per l'assistència a sessions de seguretat viària. Fonamentava la seva petició en la informació publicada en el lloc web d'aquest organisme municipal, concretament en l'apartat relatiu a les normes sobre infraccions de trànsit, on es feia referència al Decret d'alcaldia de 16 de març de 1999 com a base jurídica habilitant d'aquesta mesura.

Posteriorment, per resolució del 14 d'octubre de 2025, l'Institut Municipal d'Hisenda va desestimar la sol·licitud formulada i fonamentava la decisió en el Decret d'alcaldia d'11 d'octubre de 2001, que —d'acord amb l'òrgan gestor— estableix els supòsits i requisits per suspendre o substituir l'execució de sancions en l'àmbit de la circulació viària. En considerar que la resolució invocava un decret diferent del publicat en el web municipal, el ciutadà va interposar recurs de reposició en data 25 d'octubre de 2025, en el qual, en síntesi, al·legava que aquesta discrepància informativa generava inseguretat jurídica per a la ciutadania i vulnerava les expectatives legítimes creades per la informació institucional disponible.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 31 d'octubre de 2025 la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Municipal d'Hisenda](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 9 de gener de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada.

CONSIDERACIONS

1. La sanció imposada

En vista de la documentació aportada pel ciutadà promotor de la queixa i per l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH), es constata que l'expedient sancionador es van incoar amb motiu de la denúncia de data 1 de setembre de 2025 per "no obeir el conductor d'una bicicleta, VMP, cicles de pedaleig assistit o més de dues rodes el llum vermell d'un semàfor".

2. La petició de suspensió de la sanció

L'article 74.1 de l'Ordenança de circulació de vianants i de vehicles (OCVV) estableix la possibilitat de suspendre les sancions de circulació en els casos determinats per l'Alcaldia i quan es compleixin les circumstàncies exigides. Per aquesta raó, en data 1 de setembre de 2025 el ciutadà va presentar un escrit demanant la suspensió de la sanció d'acord amb el Decret de 19 de març de 1999, que en aquell moment figurava a l'apartat normatiu del web de l'IMH.

La Sindicatura va poder comprovar que, en data 5 de novembre de 2025, el Decret d'alcaldia relatiu als supòsits en què es poden deixar en suspensió les sancions de les normes de circulació que figurava en el lloc web de l'IMH era el de data 19 de març de 1999. Tanmateix, en la relació de supòsits d'aquest decret no estava recollida la possibilitat de demanar el suspens de l'execució de la sanció si aquesta estava motivada per no obeir el llum vermell d'un semàfor.

Això no obstant, el ciutadà, per instància de data 1 de setembre de 2025, va demanar aquesta suspensió segons el primer dels supòsits que figurava en la relació del Decret

de 19 de març de 1999: circular o aturar-se a la calçada creant perill (per a si mateix o per altres usuaris) o pertorbant la fluïdesa del trànsit.

L'IMH va desestimar aquesta sol·licitud. El fonament jurídic era que el Decret d'alcaldia de data 11 d'octubre de 2001, que desenvolupa l'article 74 OCVV determina, de forma taxada, les infraccions que poden donar lloc a la suspensió de l'execució de la sanció, entre les quals no es trobava la infracció denunciada. En la mateixa resolució desestimària s'informava que els casos que permetien demanar una suspensió es podien consultar en l'enllaç <https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat/oficinavirtual/ca/tramit/20140001162>.

Respecte de la infracció comesa, l'IMH indica que la infracció que consta en la butlleta de denúncia que se li va lliurar al ciutadà era "no obeir el conductor d'una bicicleta, VMP, cicles de pedaleig assistit o més de dues rodes el LLUM VERMELL d'un semàfor". També constava l'observació següent en la denúncia: "encreuament Dublín - Gran de la Sagrera, bicicleta no respecta semàfor de Dublín".

Saltar-se un semàfor és una conducta tipificada com una infracció específica que **no està inclosa en la llista d'infraccions substituïbles per mesures alternatives ni en el Decret de 19 de març de 1999 ni en el d'11 d'octubre de 2001**. Això és coherent amb el perill que comporta aquest tipus de conducta per a la seguretat viària.

En opinió d'aquesta Sindicatura la conducta sancionada (no aturar-se en un semàfor vermell) no es podia incardinar en el supòsit pretès pel ciutadà. Això és així perquè aquest supòsit descriu conductes generals de risc o d'entorpiment de la circulació, però no inclou expressament ni implícitament la desobediència a un semàfor en vermell. La infracció per no respectar la fase semafòrica és una conducta tipificada específicament en la normativa de trànsit i no pot subsumir-se en categories genèriques com les del Decret del 1999 ni, tampoc, en les del Decret del 2001.

En conseqüència, no hi havia base jurídica per considerar que la infracció del ciutadà encaixava en cap dels supòsits del Decret de 1999.

3. La manca d'actualització del web municipal sobre la normativa derogada

L'IMH informa que l'existència en el web d'un enllaç al Decret d'alcaldia de 16 de març de 1999, que havia estat formalment derogat el 8 de juliol de 2015, es deu a la manca d'actualització de la normativa de consulta.

Aquest error ha estat corregit recentment per l'IMH i ja hi consta enllaçat el text del Decret d'11 d'octubre de 2001, vigent actualment, com es pot comprovar en l'enllaç

següent: <https://ajuntament.barcelona.cat/hisenda/ca/normativa?profile=1#normes-sobre-infraccions-transit>

El Decret d'alcaldia d'11 d'octubre de 2001 és la disposició actualment vigent que desplega el contingut de l'article 74 de l'Ordenança de circulació. Per tant, és el text que regeix actualment les substitucions de sancions per cursos formatius, treballs per a la comunitat o altres mesures alternatives a la sanció.

Segons l'IMH, malgrat que el web de l'IMH no estigués actualitzat en el moment en què el ciutadà va sol·licitar les mesures substitutòries, el contingut de la norma d'aplicació, és a dir, la llista d'infraccions substituïbles sí que era accessible al ciutadà, per **dues vies:**

- a) A través del tràmit oficial per sol·licitar la substitució que es troba a la seu electrònica municipal: <https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat/oficinavirtual/ca/tramit/20140001162>. A aquest mateix tràmit també s'hi pot accedir des del web d'IMH des de la ruta següent: Multes de trànsit -> Informació addicional -> Suspensió de l'execució de sancions per infraccions de circulació de vianants i de vehicles: <https://ajuntament.barcelona.cat/hisenda/ca/tramits-gestions/multes-de-transit?profile=1#information>.

Pel que fa a aquesta primera via, la Sindicatura ha pogut constatar que, efectivament, a través d'aquests enllaços es pot accedir al tràmit per demanar la suspensió de la sanció. En aquest tràmit hi figuren tots i cadascun dels supòsits previstos en el Decret d'alcaldia d'11 d'octubre de 2001. Cal apuntar que el decret vigent incorpora més supòsits de suspensió —una opció que aquesta Sindicatura celebra—, però en cap cas no preveu la possibilitat d'acollir-se a aquesta mesura quan la infracció és no respectar el llum vermell d'un semàfor.

Cal remarcar, a més, que en aquest tràmit hi figura un apartat destacat en vermell amb **informació important** on es posa en coneixement de la ciutadania, entre altres qüestions, que: **no s'admet la suspensió de l'execució de sancions si la infracció no es troba dins dels supòsits relacionats en el paràgraf anterior**. També s'esmenta que si la persona interessada demana la suspensió no tenint en compte els supòsits de no admissió, la sol·licitud **es considerarà com una al·legació a l'expedient sancionador i es perdrà, en els casos que correspongui, la possibilitat de pagament amb descompte**.

- b) En el repositori BCNROC <https://bcnroc.ajuntament.barcelona.cat/jspui/handle/11703/143043>.

Pel que fa a aquesta segona via, la Sindicatura de Greuges vol aclarir que en data 11 de novembre de 2025, va enviar un missatge per correu electrònic al Servei de Documentació i Accés al Coneixement (SEDAC) de l'Ajuntament de Barcelona, atès que el Decret vigent actualment no es podia trobar al repositori BCNROC.

En data 12 de novembre de 2025, el SEDAC va respondre que aquest decret no es va publicar i que per això no es podia localitzar al BCNROC. Com que la Secretaria General ja no disposava del decret, es va haver de demanar a l'Arxiu Contemporani. El 17 de novembre de 2025 el SEDAC ens va fer arribar el decret en qüestió i en data 18 de novembre de 2025 se'ns comunicava que ja estava disponible al repositori i se'ns facilitava l'enllaç per accedir-hi: <http://hdl.handle.net/11703/143043>.

Per tant, el ciutadà sí que podia tenir coneixement del llistat d'infraccions substituïbles per mesures alternatives, **però únicament a través de la primera de les vies que indica l'IMH**. A través del repositori BCNROC no ho podia saber, simplement, perquè no hi figurava.

Tanmateix, la Sindicatura comparteix l'opinió de l'IMH en el sentit que aquesta manca de publicació no va crear indefensió al ciutadà promotor de la queixa, atès que:

- La infracció comesa no es trobava entre les susceptibles de substitució en cap dels dos decrets i la manca de publicació formal del decret vigent no hauria alterat la naturalesa de la infracció ni les conseqüències jurídiques aplicables.
- L'accés al contingut del decret vigent, si bé no estava en l'apartat normatiu, sí que estava en el tràmit electrònic corresponent.
- Va poder formular les al·legacions que va considerar oportunes durant la tramitació del procediment.
- La publicació del decret vigent a l'apartat de normativa del web de l'IMH no hauria modificat el sentit de la resolució desestimatòria, ja que el resultat seria idèntic fins i tot amb una observança plena del tràmit de publicitat.

4. La manca de publicació del decret

En data 11 d'octubre de 2001, l'alcalde de Barcelona va dictar un decret que establia la relació de les conductes que poden acollir-se a la suspensió de l'execució d'una sanció de trànsit, d'acord amb el que preveu l'article 74 de l'Ordenança de circulació de vianants i vehicles. Aquest article habilita l'Alcaldia a determinar els casos en què es pot aplicar aquesta suspensió quan es donen unes circumstàncies concretes.

Pel que fa a la seva publicitat, no consta que fos publicat ni a la *Gaseta Municipal* ni al *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona* (BOPB).

Els decrets d'alcaldia tenen, com a regla general, la naturalesa d'actes administratius i només adquireixen la consideració de disposició general quan introdueixen contingut normatiu o regulador. Per aquest motiu, només estan subjectes a publicació oficial aquells dels quals una norma exigeixi expressament la publicació, o les disposicions reglamentàries i ordenances.

L'article 74 OCVV estableix que l'Alcaldia determinarà els casos en què es pot suspendre l'execució d'una sanció. Això suposa que **el decret és un acte d'aplicació de l'ordenança, no una norma que en desplegui una de nova**. És a dir, el Decret d'alcaldia d'11 d'octubre de 2001 no crea un règim nou, sinó que es limita a llistar les infraccions susceptibles d'acollir-se a la suspensió.

Per tant, aquest decret no té caràcter normatiu, atès que no crea infraccions noves, no modifica l'ordenança i no introdueix sancions ni estableix deures i obligacions per a la ciutadania. La seva funció és simplement aplicar l'article 74 i identificar els supòsits concrets en què es pot acordar la suspensió d'una sanció. En tractar-se d'un instrument intern de gestió i no d'una disposició general l'omissió de la seva publicació no n'afectaria la validesa ni l'eficàcia.

Ara bé, el **principi de publicitat** és un principi bàsic del dret administratiu que garanteix la transparència, la seguretat jurídica, el coneixement accessible de les normes i el dret de la ciutadania a saber quines disposicions la poden afectar.

Com ja s'ha esmentat, la presència en el web de l'IMH del Decret d'alcaldia de 16 de març de 1999 —tot i haver estat derogat per obsolet el 8 de juliol de 2015, segons la publicació al BOPB de la mateixa data— només pot explicar-se a conseqüència d'un error d'actualització de la informació institucional. Així, la raó material que explicava la seva presència en el web no pot ser altra que un error de manteniment o d'actualització del contingut, i no pas una decisió expressa o una voluntat d'atorgar vigència al decret derogat.

Quan una norma interna queda derogada, especialment si la derogació s'ha formalitzat mitjançant una publicació oficial, és imprescindible que qualsevol contingut del web municipal que la reproduïx, la citi o la presenti com a vigent sigui immediatament retirat o actualitzat; per això, que el decret de 1999 continués accessible en el portal malgrat la seva derogació posa de manifest un desfasament entre la informació publicada i la

normativa efectiva, i evidencia una manca de revisió o manteniment del web municipal, que hauria d'haver reflectit, des del 2015, l'estat normatiu correcte, haver eliminat tota referència al decret derogat i haver incorporat la normativa vigent en cada moment.

5. Els principis de transparència i de bona administració

En aquest context, és especialment pertinent invocar **els principis de transparència i bona administració** com a eixos rectors de l'actuació pública i, en particular, de la gestió de la informació institucional accessible per via electrònica.

La Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC) té com a objectiu garantir una relació més transparent, participativa i responsable entre la ciutadania i l'Administració pública. Per fer-ho, regula la publicitat de l'activitat pública, el dret d'accés a la informació, els principis de bon govern i l'impuls del govern obert, alhora que estableix un sistema de garanties i responsabilitats per assegurar-ne el compliment i afavorir una gestió pública clara, eficient i orientada a la rendició de comptes.

El principi de transparència que recull la Llei no es limita a publicar documents, sinó que comporta un **deure actiu de cura informativa**. Aquest deure implica garantir que la informació que l'Administració posa a disposició de la ciutadania sigui **veraç, actual, completa i fiable**, d'acord amb l'article 6.a i b de l'LTC. Això obliga les administracions a revisar de manera periòdica els continguts, a retirar o marcar com a obsoletes les normes derogades, a actualitzar els textos quan calgui i a assegurar que tots els enllaços condueixen a la normativa vigent, alhora que es manté un accés ordenat a l'històric normatiu.

En aplicació del principi de transparència, l'article 8.1.c de la Llei estableix que l'Administració ha de publicar les **decisiones i actuacions amb rellevància jurídica especial**, és a dir, les que poden afectar els drets o interessos de la ciutadania d'una manera significativa. Aquesta obligació es desplega en l'article 10, que exigeix que la informació publicada inclogui també les directives, instruccions, circulars i respostes anonimitzades a consultes que tinguin incidència en la interpretació o aplicació de les normes.

El compliment rigorós d'aquestes obligacions és essencial per garantir la seguretat jurídica i evitar situacions de confusió normativa. Quan un portal institucional difon una norma derogada o mostra discrepàncies entre la publicació oficial i la informació disponible en el tràmit municipal que l'ha d'aplicar, es pot generar un risc d'inducció a

error que pot afectar les expectatives legítimes de les persones usuàries. Per això, la transparència efectiva requereix no només publicar informació, sinó assegurar-ne la qualitat, exactitud i coherència en tots els canals institucionals.

Des de la perspectiva de la **bona administració**, aquesta situació posa de manifest una manca de diligència organitzativa. El deure de qualitat en la prestació dels serveis públics —inclosa la informació normativa en línia— requereix mecanismes de control intern, circuits de revisió i sistemes de manteniment que assegurin la correspondència constant entre la informació publicada i l'ordenament aplicable. Això implica uns procediments clars per crear, revisar i eliminar continguts obsolets, amb unes responsabilitats definides i uns processos que evitin confusions.

En els portals municipals, aquestes pràctiques contribueixen a reforçar la **confiança ciutadana** i a reduir riscos com queixes, errors d'interpretació o reclamacions basades en informació institucional incorrecta. Per aquest motiu, la transparència i la bona administració exigeixen revisions periòdiques de les pàgines amb contingut normatiu i la utilització d'enllaços estables a **fonts oficials i versions consolidades**.

Aquest enfocament proactiu s'alineja amb els estàndards actuals de publicació de la informació pública i amb la responsabilitat institucional d'evitar la difusió de continguts obsolets que puguin ser interpretats com a vigents. La transparència, en aquest sentit, no és només una obligació formal, és un **instrument de garantia de drets** que contribueix a la coherència i la qualitat de l'ordenament jurídic en la seva projecció davant la ciutadania.

En conclusió, l'actualització immediata dels continguts que reproduïen o citen normes derogades no és només una bona pràctica sinó una **exigència derivada dels principis de transparència i bona administració**, orientada a preservar la seguretat jurídica, evitar la confusió normativa i consolidar la confiança de la ciutadania en els canals institucionals.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret en la resolució de l'expedient**

sancionador, però ha resultat indeguda pel fet de conservar en el web municipal una norma ja derogada.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a l'Institut Municipal d'Hisenda** que vetlli per mantenir actualitzats els portals normatius municipals i que revisi i retiri els continguts obsolets per garantir que la informació publicada sigui vigent i fiable.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania"**.